Súd:	Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka:	7C/209/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu:	2216212797
Dátum vydania rozhodnutia:	24. 04. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Andrej Kolárik
ECLI:	ECLI:SK:OSDS:2026:2216212797.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní pred sudcom JUDr. Andrejom Kolárikom v právnej veci žalobcov: 1/ A. B. C., nar.: XX. XX. XXXX, bydlisko: D. E. XX, F. XXXX, G. H., 2/ A. B., nar.: XX. XX. XXXX, bydlisko: D. E. XX, F. XXXX, G. H., 3/ I. J. B., nar.: XX. XX. XXXX, bydlisko: H. E. XX K., C. XXXX, G. H., a 4/ K. A. L., nar.: XX. XX. XXXX, bydlisko: M. A. E. XX.X/X, C. XXXX, G. H., všetci zast.: TOKÁR advokátska kancelária, s. r. o. so sídlom Sídlisko Jas 936/5, 924 01 Galanta, IČO: 36 264 750, proti žalovaným: 1/ F. D., nar.: XX. XX. XXXX, bydlisko: XXX XX N. XX, zast.: JUDr. Zsolt Hodosi, advokát so sídlom Veľkoblahovská 6750, 929 01 Dunajská Streda, IČO: 45 014 515, a 2/ Wüstenrot poisťovňa, a.s., sídlo: Digital Park I, Einsteinova 21, 851 01 Bratislava, IČO: 31 383 408, zast.: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, o náhradu škody s prísl. a o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní zaplatiť žalobkyni 1/ náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 10 572 EUR, s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného.

II. V časti o zaplatenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia žalobkyne 1/ vo výške 6 428,- EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6 428,- EUR od 05. 05. 2016 do zaplatenia sa konanie zastavuje.

III. V časti o zaplatenie nákladov spojených s uplatnením pohľadávky spočívajúcich v nákladoch na vypracovanie znaleckého posudku č. 120/2015 znalkyňou MUDr. Denisou Mészárosovou vo výške 406,12 EUR sa žaloba zamieta.

IV. Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní zaplatiť žalobcovi 2/ náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 5 000,- eur, s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného.

V. Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní zaplatiť žalobcovi 3/ náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 5 000,- eur, s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného.

VI. V časti o zaplatenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia žalobcu 3/ vo výške 1 236,40 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 236,40 EUR od 09. 06. 2016 do zaplatenia sa žaloba zamieta.

VII. Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní zaplatiť žalobkyni 4/ náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 3 500,- EUR, s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného.

VIII. Žalobcovia majú voči žalovaným nárok na náhradu trov konania o nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, vrátane trov odvolacieho a dovolacieho konania o tomto nároku, v rozsahu 100 %, s tým, že základom pre výpočet trov konania je suma priznaného plnenia v súhrnnej výške 30 500,- EUR, pričom plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného.

IX. Žalobkyňa 1/ a žalobca 3/ majú voči žalovaným nárok na náhradu trov konania o nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, vrátane trov odvolacieho a dovolacieho konania o tomto nároku, v rozsahu 100 %, s tým, že základom pre výpočet trov konania je suma vo výške 8 405,60 EUR, pričom plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného.

X. Žalovaní majú voči žalobcom 1/, 2/ a 3/ nárok na náhradu trov konania o nároku na náhradu škody uplatnenej v konaní v súhrnnej výške 245,06 EUR, vrátane trov odvolacieho konania o tomto nároku, v rozsahu 100 %, s tým, že plnením jedného zo žalobcov zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť ostatných žalobcov.

XI. Znalcovi MUDr. Vojtechovi Pálházymu, zapísanému v zozname znalcov, tlmočníkov a prekladateľov pod ev. č. 916122 pre odbor zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, sa priznáva voči žalovaným nárok na náhradu 100 % znalečného, s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného.

XII. Znalcovi MUDr. Igorovi Vargovi, zapísanému v zozname znalcov, tlmočníkov a prekladateľov pod ev. č. 915223 pre odbor zdravotníctvo a farmácia, odvetvie úrazová chirurgia, sa priznáva voči žalovaným nárok na náhradu 100 % znalečného, s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 16. 08. 2016 domáhali, aby súd uložil žalovaným povinnosť zaplatiť (i) náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, a to žalobkyni 1/ vo výške 50 000,- EUR a žalobcom 2/ - 4/ každému vo výške 30 000,- EUR, (ii) žalobkyni 1/ náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 6 428,- EUR s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6 428,- EUR od 05. 05. 2016 do zaplatenia a náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 406,12 EUR (náklady na znalecký posudok), (iii) žalobcovi 3/ náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 3 214,- EUR s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3 214,- EUR od 09. 06. 2016 do zaplatenia a (iv) náhradu škody na veciach, a to žalobkyni 1/ vo výške 115,87 EUR, žalobcovi 2/ vo výške 41,62 EUR a žalobcovi 3/ vo výške 87,57 EUR.

2. Žalobu odôvodnili tým, že dňa XX. XX. XXXX v čase o XX:XX hod. došlo medzi obcami O. a P. k dopravnej nehode, keď M. D. ako vodič vozidla C. XXX jazdil vyššou než primeranou rýchlosťou a v pravotočivej zákrute s vozidlom stratil stabilitu a v snahe udržať sa na ceste jazdil s vozidlom zo strany na stranu cez šírku cesty a narazil ľavou stranou vozidla do prednej časti protiidúceho osobného motorového vozidla F. Q. vedeného žalobcom 2/, následkom čoho spolujazdkyňa na zadnom sedadle H. C. A., nar. XX. XX. XXXX, utrpela zranenia, ktorým na mieste nehody podľahla. Žalobca 2/ (vodič) utrpel pomliaždenie hlavy, zlomeninu nosových kostí bez posunutia, pomliaždenie lakťa vľavo a coxy vľavo, pomliaždenie hrudníka a hematóm brušnej steny s obvyklou dobou liečenia v trvaní asi 4 týždne podľa znaleckého posudku a bola mu spôsobená škoda zničením dioptrických okuliarov a ošatenia. Žalobkyňa 1/ (spolujazdkyňa na prednom sedadle) utrpela zlomeninu tela stavca 12, zlomeninu bodcovitého výbežku vretennej kosti vľavo bez posunutia, zlomeninu 4. a 5. rebra vpravo a pomliaždenie brušnej steny, s obvyklou dobou liečenia do 16 týždňov podľa znaleckého posudku, bola jej spôsobená škoda zničením dioptrických okuliarov a ošatenia. Žalobca 3/ (spolujazdec) utrpel otras mozgu, ranu na hlave, úrazovú perforáciu tenkého čreva, zápal pobrušnice, zlomeninu kľúčnej kosti vpravo, pomliaždenie pľúc, pomliaždenie brušnej steny a hematómom, s obvyklou dobou liečenia a PN v trvaní asi 10 týždňov podľa znaleckého posudku a bola mu spôsobená škoda zničením dioptrických okuliarov a ošatenia. Vodič druhého vozidla M. D. zraneniam na mieste podľahol, čo bolo aj dôvodom zastavenia trestného stíhania, v ktorom bolo ustálené, že vinníkom nehody bol vodič C. M. D.. K predmetnému vozidlu C. mal žalovaný 1/ (vlastník vozidla) v čase dopravnej nehody uzatvorené poistenie zodpovednosti za škodu so žalovanou 2/, pod č. poistnej zmluvy XXX/XXXXXX-X, pričom žalovaná 2/ titulom povinného zmluvného

poistenia uhradila náhradu škody spočívajúcu v nákladoch spojených s pohrebom vo výške 1 160,38 EUR. Žalovaný 1/ je teda legitimovaný ako objektívne zodpovedný prevádzkovateľ motorového vozidla a žalovaná 2/ je legitimovaná ako poisťovateľ.

3. Dopravná nehoda a jej následky veľmi výrazne zasiahli do života celej rodiny, do ich súkromia a náhrada nákladov spojených s pohrebom nepredstavuje žiadnu satisfakciu za tento neoprávnený zásah. Pre žalobcov predstavuje deň nehody najhorší, najsmutnejší a najbolestivejší deň v ich životoch, ktorý dodnes nedokázali prijať. Najťažšie nesie stratu matky dcéra – žalobkyňa 1/. Narodila sa XX. XX. XXXX v meste F. (R. M., dnes H. S.). Bola jedinou dcérou svojich rodičov, J. a H. C.. V roku 1982 sa presťahovala do G. za svojím manželom – žalobcom 2/, ktorého spoznala pri štúdiu na univerzite v Q.. Už vtedy sa prejavila blízkosť dcéry a rodičov, keď títo neváhali zmeniť svoju prácu, len aby mohli navštevovať dcéru v G., keďže im režim neumožňoval na ich dovtedajšej pracovnej pozícii cestovať do zahraničia. Naopak, žalobkyňa 1/ s celou rodinou pravidelne cestovali do H., napriek vzdialenosti dvetisíc kilometrov, najmä počas leta, vlakom. Aj vďaka tomu sa žalobcovia 3/ a 4/, vnúčatá H. C., naučili po rusky. Pravidelne si písali a telefonovali, keď to bolo možné. Rodičia žalobkyne 1/ prichádzali na návštevu do G. v čase Vianoc, Veľkej Noci, či občas počas leta. V roku 2001 (po dosiahnutí dôchodkového veku rodičmi žalobkyne 1/ a po podpise medzištátnych zmlúv medzi H. S. a G. H.) sa H. C. aj s manželom presťahovali do G.. Predali všetok svoj hnuteľný aj nehnuteľný majetok v H., zanechali svoj dovtedajší život v H. a presťahovali sa do G. k rodine žalobkyne 1/. Keďže nehovorili maďarsky, boli odkázaní vo všetkom na rodinu svojej dcéry, čím sa ich vzájomný vzťah ešte zintenzívnil. Mali byt 500 metrov od domu žalobcov, každý deň sa navštevovali. Po smrti manžela vo februári 2007 ostala H. C. sama a každodenná prítomnosť žalobkyne 1/ jej pomohla znášať žiaľ zo straty muža. Každý deň po tom, čo sa žalobkyňa 1/ vrátila z práce, trávili s matkou čas spoločne u nich doma. Matka pomáhala žalobkyni 1/ s prácami v domácnosti, s varením, s robotou okolo domu. Fyzicky sa cítila fit, nesťažovala sa na zdravie. Spolu so žalobkyňou 1/ chodili spoločne na autobusové zájazdy do zahraničia, neskôr pravidelne cestovala za vnúčatami do C., kde im takisto pomáhala. Dňa XX. XX. XXXX išli spoločne na rodinnú udalosť, krst pravnuka B., syna žalobkyne 4/, kde už ale kvôli nehode nedorazili. Žalobkyňa 1/ smrť svojej matky nesie veľmi ťažko. Kvôli svojej práci ostala odlúčená od rodiny bývať v F.. Bývala pri svojej zosnulej matke, s ktorou trávila každý deň. Po smrti matky ostala po celý pracovný týždeň sama, stratila matku, ktorá jej bola každodennou spoločníčkou. Často spolu obedovali, prespávali u seba. Po nehode žalobkyňa 1/ musela podstúpiť psychiatrickú liečbu a dodnes tieto následky úplne neprekonala.

4. Žalobca 2/ je zaťom H. C. a mal s ňou dobrý vzťah. Spoznali sa ešte počas štúdia v M., keď rodičov svojej manželky (žalobkyne 1/) navštevovali z dôvodu veľkej vzdialenosti spravidla aj na niekoľko mesiacov. Po ukončení štúdia sa k nemu do G. presťahovala žalobkyňa 1/ a v roku 2001 aj jej rodičia. Ich vzťah bol taký silný, že po predaji celého svojho majetku v H. svoje peniaze investovali do kúpy bytu v F., ktorý byt napísali na meno žalobcu 2/. Tento bol vzdialený iba 500 metrov od domu žalobcov, aby sa mohli vzájomne navštevovať. Po smrti svokra žalobca 2/ pomáhal H. C. s každodennými starosťami, a keďže dobre neovládala maďarský jazyk, vybavoval jej všetky administratívne záležitosti. Ich vzťah bol ako vzťah matky so synom. Žalobca 2/ bol šoférom vozidla, a napriek tomu, že za vznik dopravnej nehody nenesie vinu, neustále si vyčíta, že nedokázal zabrániť zrážke.

5. Žalobca 3/, vnuk H. C., sa narodil v čase, keď žila spolu so svojim manželom v H.. Napriek veľkej vzdialenosti sa stýkali intenzívne, spravidla sa navštevovali na dlhý čas. Jeho druhým materinským jazykom je popri maďarčine ruština, v ktorej mu stará mama čítala rozprávky, keď bol malý. Po smrti starého otca trávil s H. C. veľa času. V roku 2008 začal chodiť na univerzitu v C. a hoci sa už nestretávali každý deň, často k nemu prichádzala do C. na návštevu, varila mu typické ruské jedlá, chodili spolu do mesta. Na haváriu zo dňa XX. XX. XXXX nikdy nezabudne, keď popri fyzickej ujme na zdraví utrpel aj ujmu psychickú. Bolo to posledný krát, čo starú mamu videl živú, sedel vedľa nej počas jazdy v aute a po havárii musel prejsť cez jej mŕtve telo, aby sa dostal z havarovaného vozidla von.

6. Žalobkyňa 4/ bola prvou vnučkou H. C.. Už ako malá trávila veľa času v H. u starej mamy, spravidla niekoľko týždňov. Po roku 2001, keď sa starí rodičia presťahovali do F., trávila u starej mamy každé piatkové popoludnie po návrate z univerzity v B.. Nezabudnuteľnými zážitkami sú tiež výlet so starou mamou do G. v roku 2004, či spoločné prechádzky pri rieke F.. V roku 2013 sa jej narodil syn, prvý pravnuk H. C.. Od jesene mala prísť za ňou do C. pomôcť jej so starostlivosťou o syna. Žalobkyňa 4/ stratila fyzicky a psychicky veľmi aktívnu starú mamu, musela sa po nehode nielen starať

o dvojmesačného syna, ale tiež pomáhať zraneným členom rodiny a popri tom prekonávať vlastný žiaľ zo straty milovanej starej mamy.

7. Smrť rodinného príslušníka v dôsledku dopravnej nehody je tým najťažším následkom. Ľudský život je najvyššia hodnota uznaná spoločnosťou, pričom strata života predstavuje neodstrániteľný zásah do osobnostných práv. Pozostalí boli priamymi účastníkmi nehody, videli svoju starú mamu v okamihu zomrieť, museli po nehode znášať pohľad na jej mŕtve, bezvládne telo. Žiadna satisfakcia nie je spôsobilá tento škodlivý následok primerane nahradiť, môže iba zmierniť dopady vzniknutej ujmy v osobnostnej sfére žalobcov. K žiadnej satisfakcii ani neprišlo. Odškodnené boli iba fyzické zranenia žalobcov. Zistené psychické následky žalobkyne 1/ žalovaná 2/ odmietla uspokojiť, pretože sa podľa jej záverov nejedná o vážnu duševnú poruchu. Pokiaľ ide o okolnosti na strane zodpovednej osoby, vinník pri nehode zomrel, majetkové pomery žalovaného 1/ nebudú dotknuté, keďže žalovaná 2/ kalkuluje s minimálnym poistným limitom poistného plnenia pri jednej poistnej udalosti až do výšky 5 000 000,- EUR. Akékoľvek spoluzavinenie H. C. absentuje.

8. Nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia žalobkyňa 1/ uplatnila pre položku č. 255 - Vážne duševné poruchy vzniknuté pôsobením otrasných zážitkov alebo iných nepriaznivých psychologických činiteľov a tiesnivých situácií, v počte bodov 390 á 16,48 EUR = 6 428,- EUR, podľa znaleckého posudku č. 120/2015 znalkyne MUDr. Denisy Meszárosovej z 30. 12. 2015. Zároveň si žalobkyňa 1/ uplatnila náklady na vypracovanie tohto posudku vo výške 406,12 EUR. Z titulu náhrady škody si žalobkyňa v 1./ rade uplatnila sumu 115,87 EUR, zodpovedajúcu cene nových dioptrických okuliarov zakúpených namiesto dioptrických okuliarov zničených pri predmetnej dopravnej nehode.

9. Nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia žalobca 3/ uplatnil pre nepriznanú položku č. 310 - poškodenie brušnej steny sprevádzané porušením brušného listu, v počte bodov 120 á 16,48 EUR a pre zníženú položku č. 381 - obrna ramenného nervu - n. axillaris (dolný plexus) verif. EMG v počte bodov 75 á 16,48 EUR (plnené 375 bodov zo 450), t.j. celkom 195 bodov á 16,48 EUR = 3 214,- EUR. Z titulu náhrady škody si žalobca 3/ uplatnil sumu 87,57 EUR, zodpovedajúcu cene nových dioptrických okuliarov zakúpených namiesto dioptrických okuliarov zničených pri predmetnej dopravnej nehode.

10. Žalobca 2/ z titulu náhrady škody uplatnil sumu 41,62 EUR, zodpovedajúcu cene nových dioptrických okuliarov zakúpených namiesto dioptrických okuliarov zničených pri predmetnej dopravnej nehode.

11. Na podporu svojich tvrdení žalobcovia k žalobe pripojili nasledovné listinné dôkazy: výpis z OR žalovanej 2/ (č.l. 9 – 13), úmrtný list H. C. (č.l. 14), uznesenie OR PZ v DS o začatí trestného stíhania (č.l. 15), uznesenie o zastavení trestného stíhania pre neprípustnosť podľa § 9 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku (č.l. 16 – 17), záznam o poistení motorového vozidla C., EČV B. (č.l. 18), Znalecký posudok č. 120/2015 vypracovaný MUDr. Denisou Mészárosovou (č.l. 19 – 31), spolu s vyúčtovaním odmeny znalca (č.l. 39) a potvrdením o úhrade (č.l. 40), Zamietnutie nároku (č.l. 32), Lekársky posudok o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia (č.l. 33 – 34), Oznámenie o poistnom plnení z 24. 05. 2016 (č.l. 35), 3x doklad o kúpe nových dioptrických okuliarov (č.l. 36 – 38). Ďalej navrhli výsluch účastníkov.

12. Žalovaná 2/ reagovala na žalobu vyjadrením z 11. 11. 2016. Navrhla žalobu zamietnuť z dôvodu nedostatku jej pasívnej legitimácie. Uviedla, že so žalovaným 1/ uzavrela poistnú zmluvu č. 606/268657-8, ktorej predmetom bolo poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla C. XXXX, EČV B. („PZP“). Pokiaľ ide o náhradu nemajetkovej ujmy, poukázala na to, že PZP je špecifické tým, že za škodcu sú poisťovateľom hradené iba zákonom vymedzené nároky poškodených osôb, medzi ktoré náhrada nemajetkovej ujmy nespadá. Podrobnú argumentáciu žalovanej 2/ v tomto smere súd v tomto rozsudku neuvádza, keďže táto otázka už bola v tomto konaní právoplatne vyriešená skoršími súdnymi rozhodnutiami tak, že nároky z PZP zahŕňajú aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, a teda tunajší súd, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, si tento názor osvojil a na ňom založil i toto rozhodnutie, zaoberajúc sa v pokračujúcom prvoinštančnom konaní skutkovými okolnosťami pre priznanie tohto nároku a stanovenie jeho výšky (bližšie viď. odseky 25 a 26 tohto rozsudku). Vo vzťahu k uplatnenej výške tohto nároku žalovaná 2/ namietla, že uplatnená suma niekoľkonásobne prevyšuje sumu, ktorú súdy pri rovnakom nároku pozostalých voči škodcovi štandardne priznávajú. Táto suma je tiež rádovo vyššia, ako je 50-násobok minimálnej mzdy, priznávaný ako náhrada za úmyselný trestný čin podľa zákona č. 215/2006 Z. z. Pri určení výšky náhrady je potom potrebné vziať na zreteľ aj okolnosti na strane samotnej dotknutej osoby, najmä spoluzavinenie

poškodeného. Pokiaľ ide o nárok na náhradu škody na zdraví vo vzťahu k žalobkyni 1/, podľa znaleckého úkonu č. 14/2016 vypracovaného spoločnosťou FORENZA – znalecká organizácia psychiatrická spol. s r.o. u žalobkyne 1/ nebola diagnostikovaná vážna duševná porucha, a teda žalobkyňa nemá nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa položky 255. Podrobnú argumentáciu žalovanej 2/ v tomto smere súd v tomto rozsudku neuvádza, keďže strany v tejto časti dospeli k mimosúdnej dohode, ktorú žalovaná 2/ splnila, a žalobcovia v dôsledku toho zobrali žalobu v tejto časti späť, a teda súd už o tomto nároku v pokračujúcom prvoinštančnom konaní nerozhodoval (bližšie viď odsek 28 tohto rozsudku). Pokiaľ ide náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo vzťahu k žalobcovi 3/, žalovaná 2/ vyplatila žalobcovi 3/ sumu 7 993,- EUR, ktorá zodpovedá sťaženiu spoločenského uplatnenia podľa položiek č. 335a, 381 a 432b v počte bodov 485 á 16,48 EUR. Pokiaľ ide o nepriznanú časť náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, položku č. 310 (poškodenie brušnej steny sprevádzané poručením brušného listu), táto podľa žalovanej 2/ nebola v zdravotnej dokumentácii preukázaná. Pokiaľ ide o položku č. 381 (obrna ramenného nervu (axilárneho)), počet bodov bol znížený na dolnú hranicu rozpätia (375 bodov) v súlade so zdravotnou dokumentáciou. Hodnota bodu zodpovedala roku 2014, kedy bol ustálený zdravotný stav žalobcu 3/. Pokiaľ ide o náhradu škody na veciach (okuliaroch), tento nárok nebol preukázaný ako následok dopravnej nehody. Tiež nie je dôvodné vychádzať z nadobúdacej ceny novej veci, keďže predmetom poškodenia bola vec s určitým stupňom opotrebenia.

13. Na podporu svojich tvrdení žalovaná 2/ k svojmu vyjadreniu pripojila nasledovné listinné dôkazy: Poistná zmluva (č.l. 64), Oznámenie o poistnej udalosti (č.l. 65 - 66), Znalecký úkon č. 14/2016 vypracovaný spoločnosťou FORENZA – znalecká organizácia psychiatrická spol. s r.o. (č.l. 67 – 70), rozsudok KS PO sp. zn. 12Co/89/2013 (č.l. 72 – 81), rozsudok OS NMnV sp. zn. 10C/149/2012 (č.l. 82 – 102), písomné vyjadrenie Kancelárie zástupcu SR pred súdmi EÚ vo veci C-22/12 (č.l. 103 – 112).

14. Žalobcovia reagovali replikou z 10. 02. 2017. Argumentovali, že podľa aktuálnej súdnej praxe náhrada nemajetkovej ujmy spadá pod nároky uhrádzané z PZP. Podrobnú argumentáciu žalobcov v tomto smere súd v tomto rozsudku neuvádza, keďže táto otázka už bola v tomto konaní právoplatne vyriešená skoršími súdnymi rozhodnutiami tak, že nároky z PZP zahŕňajú aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, a teda tunajší súd, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, si tento názor osvojil a na ňom založil i toto rozhodnutie, zaoberajúc sa v pokračujúcom prvoinštančnom konaní skutkovými okolnosťami pre priznanie tohto nároku a stanovenie jeho výšky (bližšie viď. odseky 25 a 26 tohto rozsudku). Pokiaľ ide o námietky žalovanej 2/ vo vzťahu ku škode na zdraví žalobkyne 1/, predložený súkromný znalecký posudok MUDr. Mészárosovej dostatočne preukazuje dôvodnosť žalobou uplatneného nároku. Žalovanou 2/ predložené odborné vyjadrenie č. 14/2016 nemá formálne ani obsahové náležitosti znaleckého posudku a bolo vypracované bez vyšetrenia žalobkyne 1/. Ďalšiu argumentáciu žalobcov v tomto smere súd v tomto rozsudku neuvádza, keďže strany v tejto časti dospeli k mimosúdnej dohode, ktorú žalovaná 2/ splnila, a žalobcovia v dôsledku toho zobrali žalobu v tejto časti späť, a teda súd už o tomto nároku v pokračujúcom prvoinštančnom konaní nerozhodoval (bližšie viď odsek 28 tohto rozsudku). Pokiaľ ide o námietky žalovanej 2/ vo vzťahu ku škode na zdraví žalobcu 3/, žalobca 3/ predložil žalovanej 2/, ako aj v súdnom konaní, lekársky posudok podľa § 3 ods. 2 v spojení s §7 zákona č. 437/2004 Z.z., čím preukázal vznik nároku na náhradu škody na zdraví. Bodové hodnotenie poškodenia zdravia spracúva posudzujúci lekár a vydáva zdravotnícke zariadenie, ktorého posudzujúci lekár vypracoval lekársky posudok. Ak vzniknú dôvodné pochybnosti o správnom hodnotení bolestného alebo o správnom hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia v lekárskom posudku, môžu osoby uvedené v odsekoch 3 a 4 (t.j. aj žalovaná 2/) požiadať o vydanie znaleckého posudku podľa osobitného predpisu. Žalovaná 2/ neplnila žalobcovi 3/ podľa vyhotoveného lekárskeho posudku, avšak ani nepožiadala o vypracovanie znaleckého posudku. Svojvoľne teda odmietla plniť časť náhrady škody v zmysle vyhotoveného lekárskeho posudku, nepostupovala podľa § 7 ods. 6 zákona, pričom o ňou tvrdených skutočnostiach neuniesla dôkazné bremeno. Pokiaľ ide o náhradu škody na veciach, podľa žalobcov je už skoršia rozhodovacia prax súdov o potrebe amortizácie prekonaná. Ďalšiu argumentáciu žalobcov v tomto smere súd v tomto rozsudku neuvádza, keďže táto otázka už bola v tomto konaní právoplatne vyriešená tak, že nárok na náhradu škody na veciach bol zamietnutý z dôvodu jeho premlčania (viď odsek 25 tohto rozsudku). Pokiaľ ide o poukazy žalovanej 2/ na spoluzavinenie, nie je zrejmé, kto a akú povinnosť mal porušiť a akú toto porušenie malo mať príčinnú súvislosť so vznikom škody. Pokiaľ ide o zákon č. 215/2006 Z. z., tento je v danej veci neaplikovateľný a predstavuje iba minimálnu náhradu poskytovanú poškodenému štátom, t.j. nie škodcom alebo osobou zodpovednou za škodu. Nárok poškodeného na náhradu škody v zmysle citovaného právneho predpisu môže byť vyšší ako je minimálna náhrada poskytovaná štátom a tento nárok ani po poskytnutí náhrady štátom nezaniká,

avšak poškodenému v prípade jeho uspokojenia vzniká povinnosť odviesť na účet ministerstva všetky finančné prostriedky, ktoré získal ako odškodnenie za ujmu na zdraví inak ako podľa tohto zákona, a to až do výšky odškodnenia poskytnutého podľa tohto zákona.

15. Na podporu svojich tvrdení žalobcovia k replike pripojili nasledovné listinné dôkazy: uznesenie ÚS SR sp. zn. III. ÚS 645/2015-30 (č.l. 119 – 121), uznesenie ÚS SR sp. zn. I. ÚS 206/2015-25 (č.l. 122 – 129).

16. Žalovaný 1/ reagoval na žalobu vyjadrením z 28. 04. 2017. Uplatnené nároky neuznal a navrhol žalobu zamietnuť, pričom vzniesol námietku premlčania. Je nesporné, že dňa XX. XX. XXXX došlo k žalobcami uvádzanej nehode, pričom vozidlo C. XXXX viedol M. D., ktorý následkom nehody na mieste podľahol, a držiteľom a vlastníkom vozidla bol žalovaný 1/. Žalobcovia utrpeli v dôsledku nehody zranenia špecifikované v znaleckom posudku č. 11/2014 vypracovanom MUDr. Milanom Zbořilom, s tým, že znalec určil bolestné, avšak sťaženie spoločenského uplatnenia v čase vypracovania posudku ešte nebolo možné stanoviť. V dôsledku nehody utrpel zranenia i žalovaný 1/, pričom aj tieto sú špecifikované v uvedenom znaleckom posudku. Žalovaný 1/ po nehode upadol do ťažkých depresívnych stavov, pre ktoré bol liečený po dobu 1 roka a pre jeho zranenia a depresívne stavy bol preradený do invalidity. Je pod sústavným lekárskym dohľadom. Vodič M. D. bol jeho priateľom, zanechal dvojročné dieťa a manželku. Žalovaný 1/ sa pre zlý zdravotný stav nemôže zaradiť do pracovného procesu, má vážne komunikatívne poruchy a jeho stav sa nezlepšuje. Pracuje príležitostne na dohody, pretože invalidný dôchodok vo výške 154,60 EUR nepokryje životné náklady, a je odkázaný na fyzickú a finančnú pomoc matky a sestry. Dôvody nároku, ktoré uvádzajú žalobcovia, nie sú v príčinnej súvislosti s danou nehodou.

17. Na podporu svojich tvrdení žalovaný 1/ k svojmu vyjadreniu pripojil nasledovné listinné dôkazy: Záznam z dopravnej nehody (č.l. 135 – 136), Znalecký posudok č. 39/2013 vypracovaný Ing. Antonom Guštarom (č.l. 137 – 140), Znalecký posudok č. 11/2014 vpracovaný MUDr. Milanom Zbořilom (č.l. 141 – 163), Oznámenie o poistnom plnení zo 17. 04. 2015 (č.l. 164 – 165), Oznámenie o poistnom plnení z 29. 11. 2014 (č.l. 166), Oznámenie o poistnom plnení zo 16. 12. 2013 (č.l. 167), Oznámenie o poistnom plnení zo 06. 08. 2015 (č.l. 168), Oznámenie o poistnom plnení z 20. 02. 2015 (č.l. 169), Oznámenie o poistnom plnení z 23. 02. 2015 (č.l. 170), Oznámenie o poistnom plnení z 20. 04. 2016 (č.l. 171), Oznámenie o poistnom plnení z 11. 03. 2015 (č.l. 172), Oznámenie o poistnom plnení z 26. 08. 2015 (č.l. 173), rozhodnutie Sociálnej poisťovne z 22. 07. 2013 (č.l. 174 – 175), lekárske správy žalovaného 1/ (č.l. 176 – 189), Odborný posudok o invalidite žalovaného 1/ (č.l. 190).

18. Žalovaná 2/ na repliku žalobcov reagovala duplikou z 09. 06. 2017. Nesúhlasila, že by sa judikatúra zmenila v prospech žalobcami prezentovaného názoru a zotrvala na závere, že neexistuje povinnosť poisťovateľa nahrádzať v rámci PZP nemajetkovú ujmu v peniazoch. Pokiaľ ide o škodu na zdraví žalobkyne 1/, žiaden dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu; predložené odborné vyjadrenie spochybnilo správnosť záverov MUDr. Mészárosovej. Žalovaná 2/ však nechá spracovať súkromný znalecký posudok, ktorý následne predloží. Ďalšiu obsiahlu argumentáciu k nedostatku pasívnej legitimácie pri náhrade nemajetkovej ujmy, ako ani k náhrade škody na zdraví žalobkyne 1/, súd už v tomto rozsudku z vyššie uvedených dôvodov neuvádza (bližšie viď odseky 25, 26 a 28 tohto rozsudku). Pokiaľ ide o škodu na zdraví žalobcu 3/, lekárskym posudkom sa preukazuje výška nároku, avšak nie jeho vznik. Ten je daný splnením podmienok pre vznik zodpovednosti za škodu. Bodové ohodnotenie v posudku by malo vychádzať zo zdravotnej dokumentácie o poškodeniach zdravia a korešpondovať s ňou. V danom prípade položky uvedené pod číslami 310 a 381 nekorešpondujú so zdravotnou dokumentáciou, pričom položka č. 310 – „Poškodenie brušnej steny sprevádzané porušením brušného lisu“ nebola vôbec preukázaná v zdravotnej dokumentácii a položka č. 381 – „Obrna ramenného nervu (axilárneho)“ bola v súlade so zdravotnou dokumentáciou len čo do počtu bodov na dolnej hranici rozpätia (375 bodov). Žalovaná 2/ v tejto súvislosti navrhla, aby súd vyžiadal od odborne spôsobilej osoby odborné vyjadrenie. Pokiaľ ide o žalobcami uvádzaný znalecký posudok, ktorý si žalovaná 2/ mohla vyžiadať v prípade pochybností o predloženom lekárskom posudku, vyžiadanie si znaleckého posudku je právom a nie povinnosťou žalovanej 2/. Dôkazné bremeno leží na žalobcoch, pričom títo ho neuniesli, keďže z lekárskych správ predložených žalovanému nevyplývajú všetky položky uvedené v lekárskom posudku. Žalovaná 2/ zotrvala tiež na svojich záveroch vo vzťahu k škode na veciach, pričom ale ďalšiu jej argumentáciu uvedenú v duplike už súd v tomto rozsudku neuvádza, keďže táto otázka už bola v tomto konaní právoplatne vyriešená tak, že nárok na náhradu škody na veciach bol zamietnutý z dôvodu jeho premlčania (viď odsek 25 tohto rozsudku).

19. Na podporu svojich tvrdení žalovaná 2/ k duplike pripojila nasledovné listinné dôkazy: rozsudok NS SR sp. zn. 3 Cdo 301/2012 (č.l. 203 – 227).

20. Na vyjadrenie žalovaného 1/ k žalobe a dupliku žalovanej 2/ žalobcovia reagovali vyjadrením z 11. 07. 2017. Pokiaľ ide o námietku žalovaného 1/ spočívajúcu v premlčaní, poukázali na to, že vo vzťahu ku každému z uplatnených nárokov plynie samostatná premlčacia doba. Žalovaný 1/ nešpecifikoval, ktoré z práv považuje za premlčané, ani kedy mala premlčacia doba uplynúť, a teda vznesená námietka premlčania je neurčitá a nie je možné sa k nej vyjadriť. Za neurčitú žalobcovia považovali aj námietku žalovaného 1/ spočívajúcu v nedostatku príčinnej súvislosti. Ani tu žalovaný 1/ neuviedol, ku ktorým konkrétnym nárokom sa vyjadroval. Žiaden zo znalcov neposudzoval, či nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vznikol v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou. K tak neurčitej námietke nie je možné sa relevantne vyjadriť. Žalobcovia navrhli, aby súd na tieto neurčité námietky ďalej v konaní neprihliadal, keďže žalovanému 1/ nič nebránilo, aby svoje námietky včas špecifikoval. Ďalej žalobcovia reagovali na argumentáciu žalovanej 2/ k pasívnej legitimácii vo vzťahu k náhrade nemajetkovej ujmy v peniazoch a vo vzťahu k náhrade škody na veciach. Podrobnú argumentáciu žalobcov už súd v tomto rozsudku z vyššie uvedených dôvodov neuvádza (bližšie viď odseky 25 a 26 tohto rozsudku). Pokiaľ ide o škodu na zdraví žalobkyne 1/ a žalobcu 3/, žalobcovia predložili znalecký posudok (vo vzťahu k žalobkyni 1/) a lekársky posudok (vo vzťahu k žalobcovi 3/), a teda nemajú aké ďalšie dôkazy produkovať. Žalovaná 2/ má rovné postavenie a aj ona musí uniesť dôkazné bremeno. Oprávnenie v zmysle § 7 ods. 6 zákona č. 437/2004 Z.z. vyžiadať si pri pochybnostiach o správnosti lekárskeho posudku znalecký posudok neznamená svojvôľu, ale povinnosť uniesť bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vo vzťahu k prípadnej namietanej nesprávnosti bodového hodnotenia podľa lekárskeho posudku. Túto povinnosť mala žalovaná 2/ v lehote do 3 mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti.

21. Na podporu svojich tvrdení žalobcovia k svojmu vyjadreniu pripojili nasledovné listinné dôkazy: uznesenie ÚS SR sp. zn. III. ÚS 666/2016-36 (č.l. 234 – 246).

22. Vo svojom vyjadrení z 11. 06. 2018 žalovaná 2/ v nadväznosti na uskutočnené pojednávania doplnila, že podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je vždy existencia závažnej ujmy. Za závažnú ujmu treba považovať ujmu, ktorú fyzická osoba vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho trvanie alebo dopad a dôsledky považuje za ujmu značnú. Pritom však nie sú rozhodujúce jej subjektívne pocity, ale objektívne hľadisko, teda to, či by predmetnú ujmu takto v danom mieste a čase (v tej istej situácii, prípadne spoločenskom postavení a pod.) vnímala aj každá iná fyzická osoba (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 29. júna 2011, sp. zn. 4 Cdo 232/2010). Z vykonaného dokazovania však jasne vyplýva, že v prejednávanej veci nevznikla žalobcom závažná ujma. Na pojednávaní dňa 10.4.2018 žalobcovia nevedeli uviesť, prečo si uplatnili nárok na náhradu nemajetkovej ujmy práve v žalovanej sume. Zároveň žalobcovia neuviedli žiadny dôvod, ktorý by preukazoval zásah do ich osobného a rodinného života v takej miere, že by sa kvalita ich života podstatne znížila. Náhrada nemajetkovej ujmy totiž nemôže slúžiť ako kompenzácia za smútok z prekonanej straty člena rodiny, ktorou žalobcovia zhodne argumentovali. Zároveň nemôže byť účelom uplatnenia náhrady nemajetkovej ujmy finančná pomoc deťom či chorému vnukovi, ako uvádza žalobkyňa v I. rade. Je preto zrejmé, že nárok bol uplatnený v rozpore s jeho účelom, čo nemožno akceptovať.

23. Vo svojom vyjadrení z 13. 09. 2018 žalovaný 1/ v nadväznosti na uskutočnené pojednávania doplnil, že z dokazovania vyplynulo, že žalobkyňa 1/ následkom dopravnej nehody neochorela na vážnu duševnú chorobu, ale následkom straty blízkej osoby trpí ľahkou depresiou. Bolo tiež preukázané, že po ukončení liečenia a práceneschopnosti sa riadne zaradila do pracovného procesu a do bežného života. U žalobcu 2/ po ukončení liečenia a práceneschopnosti bolo zistené, že sa riadne zaradil do bežného života, riadne vykonáva svoje povolanie a jeho spoločenské postavenie sa nezmenilo. Aj žalobca 3/ a žalobkyňa 4/ sa zaradili do obvyklého spôsobu ich života, štúdia, rodinného života a ich spoločenské postavenie sa nezmenilo. Nebola zistená v ich živote taká závažná ujma, ktorej dopad by bolo možné považovať za značný, pričom nebola zistená žiadna príčinná súvislosť medzi poistnou udalosťou a ich tvrdením o veľkej nemajetkovej ujme.

24. V rámci neskoršieho odvolacieho konania žalobcovia na podporu svojich tvrdení predložili ešte súdne rozhodnutia: medzitýmny rozsudok OS NZ sp. zn. 10C/10/2018-93 (č.l. 421 – 435). rozsudok OS TT

sp. zn. 19C/166/2016-209 (č.l. 436 – 464), rozsudok KS TT sp. zn. 10Co/149/2018-307 (č.l. 465 – 494), rozsudok OS TT sp. zn. 32C/52/2017 (č.l. 495 – 523), rozsudok OS NR sp. zn. 18C/286/2016 – 263 (č.l. 524 – 533), rozsudok KS NR sp. zn. 25Co/273/2018-380 (č.l. 534 – 545), rozsudok NS SR sp. zn. 6MCdo/1/2016 (č.l. 546 – 554).

PREDMET KONANIA

25. Tunajší súd prvýkrát rozhodol vo veci rozsudkom sp. zn. 7C/209/2016-321 zo dňa 18. 10. 2018, ktorým (i) žalobkyni 1/ priznal náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 6 428,- EUR a náhradu vecnej škody vo výške 115,87 EUR, (ii) žalobcovi 2/ priznal náhradu vecnej škody vo výške 87,57 EUR, (iii) žalobcovi 3/ priznal náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 1 977,60 EUR spolu s úrokom z omeškania a náhradu vecnej škody vo výške 87,57 EUR, a (iv) vo zvyšnej časti žalobu zamietol. KS TT ako súd odvolací, rozhodujúci o odvolaniach všetkých účastníkov, rozsudkom sp. zn. 26Co/60/2020-588 zo dňa 11. 05. 2021 rozhodol tak, že (i) potvrdil priznanie nemajetkovej ujmy žalobkyni 1/ a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia žalobcovi 3/, (ii) v časti o zaplatenie vecnej škody žalobcom 1/ - 3/ zmenil rozsudok OS DS tak, že žalobu v tejto časti zamietol a (iii) odvolania žalobcov odmietol. NS SR ako súd dovolací, rozhodujúci o dovolaní žalobcov, uznesením sp. zn. 5Cdo/176/2022-739 zo dňa 31. 08. 2023 zrušil rozsudok KS TT vo výroku, ktorým KS TT odmietol odvolania žalobcov a v tomto rozsahu vrátil vec KS TT na ďalšie konanie. KS TT opätovne rozhodol uznesením sp. zn. 21Co/68/2023-769 zo dňa 28. 02. 2024, ktorým zrušil prvý rozsudok tunajšieho súdu vo výroku II., ktorým žalobu vo zvyšku zamietol, ako aj vo výroku III. o náhrade trov konania, a vrátil vec tunajšiemu súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uvedené uznesenie KS TT nadobudlo právoplatnosť dňa 17. 04. 2024.

26. Z rozhodnutí uvedených v odseku 25 vyplýva, že v konaní bolo dosiaľ právoplatne rozhodnuté (právoplatnosť k 14. 06. 2021, č.l. 793, 794) o tom, že (i) z požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 50 000,- EUR bola žalobkyni 1/ priznaná suma 6 428,- EUR, (ii) žalobcovi 3/ bola z požadovanej náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 3 214,- EUR priznaná suma 1 977,60 EUR s príslušným úrokom z omeškania a (iii) v časti o náhradu škody na veciach (zničené dioptrické okuliare u žalobcov 1/ - 3/) v súhrnnej výške 245,06 EUR bola žaloba zamietnutá. Predmetom pokračujúceho konania pred súdom prvej inštancie tak zostali (i) nárok žalobkyne 1/ na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 43 572,- EUR, na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 6 428,- EUR s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z celej istiny od 05. 05. 2016 do zaplatenia a nárok na náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky spočívajúcich v nákladoch na znalecký posudok MUDr. Mészárosovej vo výške 406,12 EUR, (ii) nárok žalobcu 2/ na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 30 000,- EUR, (iii) nárok žalobcu 3/ na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 30 000,- EUR a na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 1 236,40 EUR s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 236,40 EUR od 09. 06. 2016 do zaplatenia a (iv) nárok žalobkyne 4/ na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 30 000,- EUR.

27. Tunajší súd v pokračujúcom prvoinštančnom konaní prejednal vec tak, ako je uvedené v zápisniciach o pojednávaniach, vykonal dokazovanie zo všetkých listinných dôkazov, znaleckých posudkov a odborných vyjadrení založených v spise, ako aj z už skôr vykonaných výsluchov účastníkov, zabezpečil na posúdenie sťaženia spoločenského uplatnenia žalobkyne 1/ a žalobcu 3/ vyhotovenie znaleckého posudku č. 4/2025 vypracovaného MUDr. Vojtechom Pálházym (č.l. 924 – 940) a znaleckého posudku č. 09/2025 vypracovaného MUDr. Igorom Vargom (č.l. 945 – 970) a po vyhodnotení všetkých dôkazov v kontexte sporných a nesporných skutkových tvrdení strán dospel k ďalej uvedeným skutkovým a právnym záverom.

28. Po oboznámení sa so znaleckým posudkom na posúdenie sťaženia spoločenského uplatnenia („SSÚ“) žalobkyne 1/ č. 4/2025 vypracovaným MUDr. Vojtechom Pálházym žalovaná 2/ tento posudok spochybnila, okrem iného aj s poukazom na odlišné závery znalkyne MUDr. Mészárosovej, a predložila Znalecký úkon č. 185/2025 vypracovaný spoločnosťou Psychiatrická a sexuologická expertízna organizácia, s.r.o., ktorý tiež spochybňoval závery MUDr. Pálházyho. Vo veci náhrady za SSÚ žalobkyne 1/ však strany následne dospeli k mimosúdnej dohode, ktorú žalovaná 2/ i splnila, v dôsledku čoho žalobcovia na pojednávaní dňa 31. 03. 2026 zobrali žalobu späť v časti o zaplatenie náhrady za SSÚ žalobkyne 1/ v sume 6 428,- EUR s príslušným úrokom z omeškania. Súd preto v tejto časti konanie

s poukazom na § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku („CSP“) zastavil, ako je uvedené vo výroku II. tohto rozsudku, a ďalej sa v konaní zaoberal zostávajúcimi uplatnenými nárokmi.

NÁKLADY NA VYPRACOVANIE ZNALECKÉHO POSUDKU č. 120/2015

29. Späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie náhrady za SSÚ žalobkyne 1/ sa netýkalo nákladov spojených s uplatnením nároku na náhradu za SSÚ žalobkyne 1/ v podobe nákladov na vypracovanie znaleckého posudku MUDr. Mészárosovej č. 120/2015 vo výške 406,12 EUR, a teda v tejto časti bolo potrebné, aby súd o žalobe rozhodol. K tejto otázke sa vyjadril už odvolací súd v odseku 61 uznesenia sp. zn. 21Co/68/2023, kde uviedol, že relevantným dôkazným prostriedkom o výške náhrady za bolesť a SSÚ je lekársky posudok, ktorý je vypracovaný v súlade so zákonom o bolestnom a SSÚ. Zákon o bolestnom a SSÚ vypracovanie znaleckého posudku predpokladá len v prípade kontroly, ak vzniknú dôvodné pochybnosti o správnom hodnotení bolestného alebo o správnom hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia v lekárskom posudku. Tunajší súd si tento právny názor odvolacieho súdu osvojil.

30. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka („OZ“) príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

31. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov („Zákon o náhrade za bolesť a SSÚ“) náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za sťaženie spoločenského uplatnenia sú ustanovené v prílohe č. 1 v II. a IV. časti.

32. Podľa § 7 ods. 1 Zákona o náhrade za bolesť a SSÚ lekársky posudok spracúva posudzujúci lekár a vydáva zdravotnícke zariadenie, ktorého posudzujúci lekár vypracoval lekársky posudok. Ak je posudzujúcim lekárom lekár zariadenia ústavnej zdravotnej starostlivosti, lekársky posudok posudzuje primár príslušného oddelenia alebo prednosta príslušnej kliniky zdravotníckeho zariadenia alebo jeho zástupca, ak rozsah následkov presahuje 200 bodov.

33. Podľa § 7 ods. 3 Zákona o náhrade za bolesť a SSÚ o vydanie lekárskeho posudku (odsek 1) môže požiadať poškodený.

34. Podľa § 7 ods. 6 Zákona o náhrade za bolesť a SSÚ ak vzniknú dôvodné pochybnosti o správnom hodnotení bolestného alebo o správnom hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia v lekárskom posudku, môžu osoby uvedené v odsekoch 3 a 4 požiadať o vydanie znaleckého posudku podľa osobitného predpisu.

35. Z vyššie uvedených zákonných ustanovení je zrejmé, že žalobkyňa 1/ mala a mohla nárok na náhradu za SSÚ uplatňovať primárne na podklade lekárskeho posudku, tak ako to urobil žalobca 3/. Žalobkyni 1/ samozrejme nič nebránilo nechať si vypracovať aj súkromný znalecký posudok a tento použiť na preukázanie svojho nároku. Ak si však taký posudok nechala spracovať bez toho, že by už skôr predložila lekársky posudok, o správnosti ktorého vznikli dôvodné pochybnosti, a teda súkromný znalecký posudok nebol výsledkom uplatnenia jej práva podľa § 7 ods. 6 Zákona o náhrade za bolesť a SSÚ, nie je oprávnená uplatňovať si voči žalovaným nárok na náhradu nákladov spojených s jeho vypracovaním. Aby sa takéto náklady dali v súdnom spore úspešne uplatniť ako hmotnoprávny nárok odlišný od trov konania, musia byť účelne vynaložené (por. Števček, Dulak, Bajánková, Fečík, Sedlačko, Tomašovič a kol.: Občiansky zákonník I. Komentár, 2. vyd., Praha: C. H. Beck, 2019, s. 837). Keďže tieto náklady žalobkyňa 1/ vynaložila bez toho, že by vznikla situácia predpokladaná § 7 ods. 6 Zákona o náhrade za bolesť a SSÚ, nemožno hovoriť o účelne vynaložených nákladoch, na ktorých úhradu by mohli byť žalovaní rozsudkom zaviazaní. Preto súd v tejto časti žalobu zamietol, ako je uvedené vo výroku III. tohto rozsudku.

NÁMIETKA PREMLČANIA

36. Ďalej sa tunajší súd zaoberal vznesenou námietkou premlčania jednotlivých nárokov, pričom nemal dôvod nesúhlasiť s právnym názorom odvolacieho súdu vyjadreným v odsekoch 10.1 – 10.11 uznesenia KS TT sp. zn. 26Co/60/2020. Keďže nárok na náhradu vecnej škody bol právoplatne zamietnutý a v časti o náhradu za SSÚ žalobkyne 1/ žalobcovia zobrali žalobu späť, zostalo posúdiť otázku premlčania nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch a nároku na náhradu škody na zdraví žalobcu 3/.

37. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka („OZ“) právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovolá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

38. Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

39. Podľa § 106 ods. 1 OZ právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

40. Podľa § 106 ods. 2 OZ najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

41. Pokiaľ ide o nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods. 2 OZ, odvolací súd uzavrel (a tunajší súd si jeho právny názor osvojil), že podľa ustálenej súdnej praxe sa toto právo premlčuje podľa § 100 ods. 1 OZ v trojročnej všeobecnej premlčacej dobe podľa § 101 OZ (por. rozhodnutie NS SR sp. zn. 2 Cdo 278/2007, NS ČR sp. zn. 31 Cdo 3161/2008, NS ČR sp. zn. 30 Cdo 4318/2007, ktoré jednoznačne konštatovali, že právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch je právom majetkovej povahy, ktoré sa premlčuje vo všeobecnej premlčacej dobe). Ak k dopravnej nehode majúcej za následok vznik nárokov žalobcov na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch za zásah do ich osobnostných práv, a to konkrétne práva na súkromie a rodinný život, došlo 17. 08. 2013, potom všeobecná trojročná premlčacia doba uplynula najskôr dňa 17. 08. 2016. Ak teda žaloba bola podaná na súde dňa 16. 08. 2016, bola podaná včas a ňou uplatnené nároky na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch nemožno považovať za premlčané.

42. Pokiaľ ide o nárok na náhradu škody na zdraví žalobcu 3/ (SSÚ), tunajší súd v zhode s právnym názorom odvolacieho súdu uvádza, že v konaní bolo nesporným, že žalobca 3/ sa o škode na zdraví spočívajúcej v SSÚ, o jej rozsahu a finančnom vyjadrení, dozvedel z Lekárskeho posudku o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia MUDr. Radoslava Zamborského PhD., MPH, úrazového chirurga zo dňa 16. 11. 2015. Je pritom všeobecne akceptovaným faktom, že SSÚ možno hodnotiť až s určitým odstupom času od škodovej udalosti (por. § 8 ods. 4 Zákona o náhrade za bolesť a SSÚ, podľa ktorého lekársky posudok sa vydáva, len čo zdravotný stav poškodeného možno považovať za ustálený; ak ide o sťaženie spoločenského uplatnenia, spravidla až po uplynutí jedného roka od poškodenia na zdraví.). Teda dvojročná subjektívna premlčacia doba mohla žalobcovi 3/ začať plynúť najskôr dňom 16. 11. 2015. Preto ak žaloba bola podaná dňa 16. 08. 2016, bola podaná včas, pred uplynutím dvojročnej subjektívnej premlčacej doby. Pre úplnosť súd dodáva, že pri škode na zdraví sa objektívna premlčacia doba neuplatňuje (§ 106 ods. 2 OZ). Žalobou uplatnený nárok na náhradu škody na zdraví žalobcu 3/ preto nemožno považovať za premlčaný.

SŤAŽENIE SPOLOČENSKÉHO UPLATNENIA ŽALOBCU 3/

43. Podľa § 2 ods. 2 Zákona o náhrade za bolesť a SSÚ sťaženie spoločenského uplatnenia je stav v súvislosti s poškodením na zdraví, ktoré má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo na plnenie jeho spoločenských úloh (ďalej len „následok“).

44. Podľa § 4 ods. 1 Zákona o náhrade za bolesť a SSÚ náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná povahe následkov a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti.

45. Podľa § 4 ods. 2 Zákona o náhrade za bolesť a SSÚ náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za sťaženie spoločenského uplatnenia sú ustanovené v prílohe č. 1 v II. a IV. časti.

46. Podľa § 5 ods. 1 Zákona o náhrade za bolesť a SSÚ pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8).

47. Žalobca 3/ si náhradu za SSÚ uplatnil na podklade lekárskeho posudku vypracovaného dňa 16. 11. 2015 MUDr. Radoslavom Zamborským, PhD., MPH (č.l. 33), podľa ktorého posudzujúci lekár stanovil SSÚ v celkovom rozsahu 680 bodov (pol. č. 310 – 120 bodov, pol. č. 335a – 60 bodov, pol. č. 381 – 450 bodov, pol. č. 432b – 50 bodov). Závery vyplývajúce z lekárskeho posudku žalovaná 2/ čiastočne rozporovala (v ostatnej časti žalobcovi 3/ plnila). Na účely posúdenia správnosti záverov posudzujúceho lekára súd nariadil znalecké dokazovanie. Znalec MUDr. Igor Varga v znaleckom posudku č. 09/2025 stanovil SSÚ pre položky č. 381 a 432b v celkovom rozsahu 425 (pol. č. 381 – 375 bodov, pol. č. 432b – 50 bodov).

48. Žalovaná 2/ na uvedené reagovala podaním zo 17. 07. 2025. Uviedla, že 425 bodom, ku ktorým dospel znalec, pri hodnote bodu za rok 2013 – 16,10 EUR zodpovedá suma 6 842,50 EUR. Žalovaná 2/ uhradila žalobcovi 3/ náhradu za SSÚ o počte 485 bodov (x 16,48 EUR za rok 2014) vo výške 7 993,- EUR, v zmysle oznámenia o poistnom plnení zo dňa 24. 05. 2016. Následne žalovaná 2/ doplatila žalobcovi 3/ na základe rozsudku OS DS zo dňa 18. 10. 2018 č.k. 7C/209/2016 – 321 v spojení s rozsudkom KS Trnava zo dňa 11. 05. 2021 č.k. 26Co/60/2020 – 588 náhradu za SSÚ za položku č. 310 ďalších 120 bodov (x 16,48 EUR za rok 2014) vo výške 1 977,60 EUR. Celkovo tak žalovaná 2/ uhradila žalobcovi 3/ náhradu za SSÚ v počte 605 bodov (9 970,60 EUR), na rozdiel od znalca MUDr. Vargu, ktorý priznal iba 425 bodov. Žalobca 3/ teda nemá nárok na žiadnu ďalšiu úhradu za SSÚ.

49. Žalobcovia nerozporovali žalovanou 2/ uvedený rozsah úhrady za SSÚ žalobcovi 3/. Nerozporovali ani závery MUDr. Vargu uvedené v znaleckom posudku, neuviedli žiadne tvrdenia, ktoré by boli spôsobilé spochybniť závery MUDr. Vargu, ani nenavrhli ďalšie dokazovanie v tomto smere. Za danej procesnej situácie súd nemal dôvod neprihliadnuť na závery MUDr. Vargu a uzavrel, že žalobca 3/ už z titulu náhrady za SSÚ nemá nárok, ktorý by mu mohol byť v pokračujúcom prvoinštančnom konaní priznaný (1 236,40 EUR s prísl.), keďže mu žalovaná 2/ už z tohto titulu plnila viac, než ako to vyplývalo zo znaleckého posudku. Preto súd žalobu v tejto časti zamietol, ako je uvedené vo výroku VI. tohto rozsudku.

NÁHRADA NEMAJETKOVEJ UJMY V PENIAZOCH

50. Pokiaľ ide o otázku pasívnej legitimácie žalovaných, táto bola v doterajšom konaní právoplatne ustálená ako daná a v pokračujúcom prvoinštančnom konaní už nebola ani sporná. Odvolací súd v zrušujúcom uznesení sp. zn. 21Co/68/2023 uviedol, že náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch ako jedna z foriem satisfakcie za neoprávnený zásah do života a zdravia fyzickej osoby patrí medzi nároky kryté poistením zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v zmysle § 4 ods. 2 zákona o povinnom zmluvnom poistení. Poškodený má priamy nárok na plnenie voči poistiteľovi, ako aj voči škodcovi, resp. v danom prípade objektívne zodpovednému prevádzkovateľovi motorového vozidla (poistenému). Môže svoj nárok uplatniť buď samostatne voči každému alebo spoločne žiadať plnenie aj proti poistiteľovi aj proti škodcovi, pričom plnenie môže dostať len raz, keďže žalobcovia majú nárok na plnenie proti dvom subjektom z iného právneho dôvodu. Pokiaľ žalobcovia uplatňujú nárok voči obom týmto subjektom, ich vzájomný vzťah je taký, že v tom rozsahu, v akom plnil veriteľovi jeden z nich, zaniká dlh a tým aj povinnosť druhého. Majú postavenie samostatných spoločníkov, nevzniká medzi nimi pasívna solidarita a jedným rozhodnutím môže byť každý z nich zaviazaný na splnenie celého dlhu veriteľovi, avšak vo výroku rozhodnutia musí byť vymedzený ich vzájomný vzťah (že plnením jedného z nich zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého).

51. Tunajší súd v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu vyjadreným v zrušujúcom uznesení sp. zn. 21Co/68/2023 posudzoval jednotlivé kritériá pre vznik nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch a pre ustálenie výšky tejto náhrady.

52. Podľa § 11 OZ fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

53. Podľa § 13 ods. 1 OZ fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

54. Podľa § 13 ods. 2 OZ pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

55. Podľa § 13 ods. 3 OZ výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

56. Ako už uviedol odvolací súd, ochrana súkromia zahŕňa právo na nerušený osobný život, duševný pokoj, nedotknuteľnosť života jednotlivca v kruhu jeho najbližších. Súčasťou súkromného života je nepochybne tiež rodinný život zahrňujúci vzťahy medzi blízkymi príbuznými. Podstatou rodinného života je oprávnenie fyzickej osoby utvárať, udržiavať a rozvíjať vzťahy medzi členmi rodiny založené na silných citových väzbách. Ak medzi fyzickými osobami existujú sociálne, morálne, citové a kultúrne vzťahy vytvorené v rámci ich súkromného a rodinného života, môže porušením práva na život jednej z nich dôjsť k nedovolenému zásahu do práva na súkromie druhej z týchto osôb. Takýmto protiprávnym zásahom tretej osoby do práva na súkromie, resp. práva na rodinný život, môže byť ďalšiemu účastníkovi vzťahu spôsobená taká ujma, ktorá mu čiastočne alebo úplne bráni naplno napĺňať jeho citové potreby, t.j. nemajetková ujma postihujúca inú ako majetkovú sféru osobnosti, sféru osobnostnú, ku ktorej nepochybne patrí aj citová (emocionálna) ujma. Ak dôjde k smrti jedného z členov rodinného vzťahu, pozostalá osoba môže utrpieť citovú ujmu vo forme šoku, smútku zo straty blízkej osoby a takisto aj spoločenstva (vzťahu) s blízkou osobou (por. NS SR sp. zn. 5 Cdo 265/2009). Zavinenie dopravnej nehody, pri ktorej zahynul blízky príbuzný, je spôsobilé zasiahnuť do osobnostných práv oprávnených osôb (por. NS SR sp. zn. 1Cdo/77/2009). Konanie, ktoré spôsobilo násilné pretrhnutie väzieb medzi najbližšími osobami stratou člena rodiny, je konaním nesúcim znaky neoprávneného zásahu do chránených osobnostných práv pozostalých členov rodiny. Zavinená smrť blízkej osoby môže vzhľadom na vzájomné úzke a pevné sociálne, morálne, citové a kultúrne väzby predstavovať vážnu nemateriálnu ujmu pre rozvíjanie a napĺňanie osobnosti postihnutej fyzickej osoby.

57. Predpokladmi vzniku nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v predmetnom prípade sú jednak existencia ujmy (spočívajúca v zásahu do práv žalobcov na súkromný a rodinný život), porušenie právnej povinnosti, resp. protiprávne konanie osoby zodpovednej za narušenie osobnostných práv žalobcov a príčinná súvislosť medzi touto ujmou a protiprávnym konaním. Medzi stranami nebolo sporné, že dňa XX. XX. XXXX došlo k dopravnej nehode, pri ktorej sa motorové vozidlo, v ktorom sa viezli žalobcovia 1/ - 3/ a H. C. (cestovali na krst syna žalobkyne 4/), zrazilo s motorovým vozidlom vo vlastníctve žalovaného 1/, ktoré v tom čase viedol M. D., pričom v aute s ním sedel i žalovaný 1/. V dôsledku zrážky utrpeli posádky vozidiel rôzne zranenia, pričom vodič M. D. a H. C. zraneniam utrpeným v priamom dôsledku zrážky vozidiel na mieste podľahli. Medzi stranami tiež nebolo sporné, že zrážku vozidiel zavinil M. D., a to tým, že cez pravotočivú zákrutu prechádzal rýchlosťou vyššou, ako primeranou na jej bezpečný prejazd (112 km/h), v dôsledku čoho s vozidlom stratil stabilitu, balansoval po vozovke a prešiel do protismeru, kde sa zrazil s vozidlom žalobcov, ako to vyplýva aj z predloženého uznesenia o zastavení trestného stíhania ČVS: ORP-586/OVK-DS-13 (č.l. 16) v spojení so znaleckým posudkom č. 39/2013 vypracovaným Ing. Antonom Guštarom (č.l. 137). Je teda nepochybné, že H. C. zomrela, a že zomrela v priamom dôsledku dopravnej nehody, ktorú ako vodič zavinil M. D., za ktorú však objektívne zodpovedá i žalovaný 1/ ako prevádzkovateľ vozidla (§ 427 OZ), ktorý mal uzavreté PZP u žalovanej 2/ (§ 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z.). Rovnako tak súd považoval za nepochybné, že ujmu, ktorú žalobcovia v konaní tvrdili a preukázali (viď. nižšie, popísané pre každého zo žalobcov osobitne), utrpeli v príčinnej súvislosti s úmrtím H. C., teda priamo v dôsledku straty člena najbližšej rodiny. Žalovaní neprodukovali žiadne také konkrétne substancované tvrdenia a nepreukázali také skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé relevantne spochybniť, že k žalobcom tvrdenej ujme došlo inak, než práve v dôsledku predmetnej dopravnej nehody. Súd preto uzavrel, že v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou, ktorú zavinil vodič M. D., došlo k zásahu do práva žalobcov na súkromie, ich súkromný a rodinný život v zmysle § 11 OZ.

58. Žalobcovia tak mohli voči žalovaným uplatniť nároky podľa § 13 ods. 1 a 2 OZ. Tu vyvstáva otázka, či im bolo poskytnuté primerané zadosťučinenie (pozn. vzhľadom na povahu zásahu do práva na súkromie v danom prípade neprichádzalo do úvahy upustenie od neoprávnených zásahov, ani odstránenie následkov týchto zásahov) a ak poskytnuté bolo, či bolo postačujúce, alebo či je vzhľadom na závažnosť ujmy dôvodné žiadať primeranú náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Súd nezaregistroval, že by žalovaní poskytli žalobcom akékoľvek primerané zadosťučinenie, azda s výnimkou všeobecných vyjadrení, že im je udalosti ľúto. Podľa názoru tunajšieho súdu v danom prípade vôbec nemožno uvažovať o tom, že by nebolo namieste poskytnutie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Predmetnú dopravnú nehodu nemožno nijako ospravedlniť, keďže bola dôsledkom vedome riskantnej jazdy, kde vodič BMW výrazne prekročil najvyššiu povolenú rýchlosť a v zákrute išiel rýchlosťou 112 km/h. Ide o krajne nezodpovedné správanie, ktoré viedlo k tragickým následkom. Neočakávaná smrť blízkeho člena rodiny je objektívne tým najťažším a zároveň nereparovateľným zásahom do súkromia ostatných členov blízkej rodiny. Smrť H. C. je následok, ktorý nemožno zvrátiť ani nijako napraviť. Nemožno zmazať žiaľ zo straty blízkeho človeka, nemožno zhojiť to, že členovia rodiny už s H. C. nebudú môcť tráviť spoločné chvíle, vytvárať nové spoločné zážitky, pomáhať si a prejavovať si city, že žalobcovia 1/ - 3/ videli mŕtvu H. C. priamo po nehode, ani poznačenie rodinnej udalosti - krstu syna žalobkyne 4/ tragickou nehodou. Preto ak by aj k nejakej morálnej satisfakcii došlo, táto v danom prípade nie je postačujúca. Účelom finančnej satisfakcie pritom nie je plne odškodniť poškodeného, keďže nemožno vyčísliť hodnotu ľudského života, ani útrapy, ktoré strata blízkeho člena rodiny spôsobila. Finančná satisfakcia však môže sčasti utrpenú nemajetkovú ujmu zmierniť.

59. Súd preto uzavrel, že vzniknutá nemajetková ujma u každého zo žalobcov (bližšie viď. odseky 60 – 63 tohto rozsudku) je natoľko závažná a že k nej došlo za takých okolností, že je dôvodné poskytnúť žalobcom finančnú satisfakciu. Jej výška je predmetom voľnej úvahy súdu, keďže zákon neustanovuje ani rámcové čiastky pre odškodnenie nemajetkovej ujmy. Tunajší súd výšku finančnej náhrady stanovil po dôslednom posúdení skutkových okolností tvrdených a preukázaných jednotlivými žalobcami z pohľadu kritérií definovaných odvolacím súdom v uznesení sp. zn. 21Co/68/2023 - 769, ako aj právnou teóriou. Súd posudzoval tak okolnosti na strane poškodených, ako je závažnosť negatívnych dopadov vo sfére toho – ktorého žalobcu, miera zavinenia, intenzita vzťahu žalobcov s H. C., hmotná závislosť, vek, tak aj okolnosti na strane škodcu, ako je celkový postoj k udalosti a majetkové pomery (škodová udalosť je v danom prípade krytá PZP s dostatočným poistným krytím). Zároveň súd zohľadnil aktuálnu životnú úroveň v krajine a dbal na to, aby výška primeranej náhrady bola primeraná a zároveň proporčná k výške nárokov priznaných súdmi v iných obdobných veciach (tu okrem stranami predložených súdnych rozhodnutí vychádzal aj z vlastnej rozhodovacej činnosti). Pri posudzovaní súvisiacich okolností súd vychádzal predovšetkým z výsluchov žalobcov v spojení s ich žalobnými tvrdeniami (ktoré v podstate v konaní ani neboli relevantným spôsobom popreté), keďže žalovaní neprezentovali v konaní skutočnosti spôsobilé spochybniť pravdivosť žalobných tvrdení, ani netvrdili skutočnosti, ktoré by naznačovali, že vzťahy medzi žalobcami a H. C. by mali byť iné, než to tvrdili žalobcovia, ani v tejto súvislosti žalovaní nepredložili žiadne dôkazy. Pokiaľ ide o argumentáciu žalobcov rozsudkami, kde súdy priznali podstatne vyššiu finančnú satisfakciu, tu treba poukázať na to, že v týchto rozsudkoch sa satisfakcie domáhala matka, ktorá stratila 18 ročnú dcéru, a zdravotne znevýhodnená sestra, ktorá mala so zosnulou sestrou osobitný vzťah, pričom v danom prípade existovali špecifické okolnosti ich rodinného života a zdravotného stavu, ako aj špecifické udalosti bezprostredne po nehode. Podľa názoru tunajšieho súdu situáciu v žalobcom predložených rozsudkoch nemožno stotožňovať so situáciou prejednávanou v tomto konaní. Pokiaľ naopak ide o argumentáciu žalovaných staršími rozsudkami a nižšími priznanými sumami, k nej súd uvádza, že s ohľadom na požiadavku zohľadniť pri stanovení výšky primeranej náhrady životnú úroveň v krajine je potrebné prihliadnuť aj na to, že finančnú satisfakciu nemožno v roku 2026 priznávať v rovnakej výške, v akej ju priznávali súdy v roku 2018. Pokiaľ ide o mieru spoluzavinenia, v konaní nebolo preukázané žiadne spoluzavinenie na strane žalobcov či H. C., pričom aj v znaleckom posudku č. 39/2013 vypracovanom Ing. Antonom Guštarom sa konštatovalo, že žalobca 2/ jazdil správne a správne tiež reagoval na vzniknutú kolíznu situáciu.

60. Žalobkyňa 1/ je jedinou dcérou H. C.. Intenzita vzťahu medzi nimi je zjavná už z toho, že matka s otcom zanechali svoj život v H. a presťahovali sa za žalobkyňou 1/ do G.. Súd nemal pochybnosti o tvrdeniach, že spolu trávili veľa času, pomáhali si so starostlivosťou o domácnosť, bývali 500 m od seba a keďže H. C. a jej manžel nehovorili maďarsky, boli odkázaní na pomoc rodiny žalobkyne 1/ pri vybavovaní každodenných záležitostí, čo tiež vypovedá o fungovaní rodiny, pomáhaní si navzájom a reálnych silných citových väzbách medzi nimi. Rovnako tak je logický záver, že po smrti svojho manžela

H. C. ešte viac potrebovala intenzívny kontakt so žalobkyňou 1/ a jej rodinou a citová väzba medzi ňou a žalobkyňou 1/, s ktorou sa po smrti otca žalobkyne 1/ stretávali prakticky denne, bola veľmi silná. V dôsledku dopravnej nehody žalobkyňa 1/ v H. C. nestratila iba svoju matku, ale aj partnera pre každodenné problémy. Po smrti matky žalobkyňa 1/ musela podstúpiť psychiatrickú liečbu, pričom užívala i antidepresíva. V konaní neboli tvrdené a preukázané také skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé spochybniť záver, že psychiatrickú liečbu žalobkyňa 1/ musela podstúpiť práve v dôsledku straty matky pri dopravnej nehode. Z jej výsluchu na pojednávaní dňa 10. 04. 2018 (č.l. 280) vyplýva tiež, že ani 5 rokov po nehode sa jej nepodarilo celkom sa vyrovnať so stratou matky, stále jej chýba a napr. keď žalobkyňa 1/ varí, stále sa jej v duchu pýta, či to robí dobre a komunikuje s ňou, ako by bola prítomná. Matka bola pre žalobkyňu 1/ poradkyňou. Je teda zrejmé, že smrť H. C. skutočne žalobkyňu 1/ hlboko zasiahla, stratila možnosť kontaktu s matkou, prežívania spoločných chvíľ a prejavovania si citov s matkou. Okrem toho bola žalobkyňa 1/ prítomná v aute v čase havárie a v bezprostrednom kontakte s neočakávanou smrťou svojej matky. Zároveň súd zobral do úvahy, že žalobkyňa 1/ nebola od matky materiálne závislá, pričom matka zomrela vo vyššom veku (73 rokov). Vzhľadom na všetko vyššie uvedené tunajší súd považoval za primeranú náhradu peňažnej ujmy v peniazoch vo výške 17 000,- EUR (z požadovanej peňažnej náhrady vo výške 50 000,- EUR). Keďže v sume 6 428,- EUR už finančná satisfakcia bola žalobkyni 1/ právoplatne priznaná prvým rozsudkom tunajšieho súdu, v pokračujúcom prvoinštančnom konaní súd žalobkyni 1/ priznal zostatok finančnej satisfakcie vo výške 10 572 EUR (17 000 – 6 428 = 10 572), s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného, ako je uvedené vo výroku I. tohto rozsudku.

61. Žalobca 2/ je manželom žalobkyne 1/ a zaťom H. C.. Napriek tomu, že ako zať nie je potomkom a pokrvným príbuzným H. C., súd mal za preukázané, že aj vzťah žalobcu 2/ a H. C. bol vzťahom medzi blízkymi osobami, hoci intenzita tohto vzťahu bola prirodzene nižšia, ako bola intenzita vzťahu medzi žalobkyňou 1/ a jej matkou. Citové puto sa vytvorilo v minulosti, keď žalobkyňa 1/ a žalobca 2/ navštevovali rodičov žalobkyne 1/ v H., spravidla aj na niekoľko mesiacov (keďže za nimi cestovali vlakom na vzdialenosť 2 000 km). Po presťahovaní sa rodičov žalobkyne 1/ do G. sa spolu pravidelne stretávali, najmä v spoločnej domácnosti žalobcu 2/ so žalobkyňou 1/ (viď. k tomu aj popis vzťahov v odseku 60. tohto rozsudku), pomáhal rodičom žalobkyne 1/, a najmä potom H. C. po smrti jej manžela, vybavovať každodenné záležitosti. Dôvera vo vzťahu vyplýva aj z toho, že byt, ktorý rodičia žalobkyne 1/ kúpili v F., napísali na meno žalobcu 2/. Žalobca 2/ bol vodičom vozidla, v ktorom H. C. zomrela, a teda súd nemal dôvod pochybovať o tvrdení žalobcu 2/, že si stále vyčíta, že nedokázal zrážke zabrániť. Pri svojom výsluchu na pojednávaní dňa 10. 04. 2018 (č.l. 280) uviedol, že hoci k psychiatrovi zo zásady nechodí, stále sa mu vyjavovali okolnosti nehody. Aj v prípade žalobcu 2/ je teda zrejmé, že smrť H. C. nenapraviteľne a zásadných spôsobom negatívne ovplyvnila súkromný život žalobcu 2/, že stratil možnosť prežívania spoločných chvíľ s osobou, s ktorou bol dovtedy v blízkom kontakte a navzájom si pomáhali, pričom v prípade žalobcu 2/ sa k uvedenému pridali výčitky z toho, či mohol zabrániť nehode a či H. C. mohla žiť, ak by zareagoval inak. Vzhľadom na všetko vyššie uvedené tunajší súd považoval za primeranú náhradu peňažnej ujmy v peniazoch vo výške 5 000,- EUR (z požadovanej peňažnej náhrady vo výške 30 000,- EUR), ktorú súd uložil žalovaným zaplatiť vo výroku IV. tohto rozsudku, s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného.

62. Žalobca 3/ je vnukom H. C.. Podľa názoru tunajšieho súdu ani v prípade žalobcu 3/ nemožno hovoriť o takej intenzite vzťahu, ako bol medzi žalobkyňou 1/ a jej matkou. Súd však mal za preukázané, že starí rodičia boli pre žalobcu 3/ dôležití a ich vzťah bol blízky. Vytvoril sa v detstve, keď s ním H. C. trávila čas počas dlhodobých návštev, čítala mu rozprávky v ruštine. Po smrti manžela H. C. trávila veľa času v domácnosti žalobkyne 1/, kde sa jej vzťah so žalobcom 3/ ešte posilnil. To, že ich citový vzťah bol skutočný, vyplýva aj z toho, že aj počas univerzitných štúdií žalobcu 3/ ho H. C. navštevovala v C., chodili spolu do mesta, varila mu ruské jedlá. Žalobca 3/ nebol na H. C. materiálne závislý. Je však potrebné zobrať do úvahy tiež to, že aj žalobca 3/ bol v čase nehody v aute s H. C., sedel vedľa nej a po havárii musel prejsť cez jej telo, aby sa dostal z havarovaného vozidla von. Aj v prípade žalobcu 3/ je teda zrejmé, že smrť H. C. nenapraviteľne a zásadných spôsobom negatívne ovplyvnila jeho súkromný život, pričom okrem utrpenej traumy z bezprostredného kontaktu so smrťou babky stratil možnosť prežívania spoločných chvíľ s osobou, s ktorou mal blízky vzťah, možnosť prejavovať si navzájom city. Vzhľadom na všetko vyššie uvedené tunajší súd považoval za primeranú náhradu peňažnej ujmy v peniazoch vo výške 5 000,- EUR (z požadovanej peňažnej náhrady vo výške 30 000,- EUR), ktorú súd uložil žalovaným zaplatiť vo výroku V. tohto rozsudku, s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného.

63. Žalobkyňa 4/ je prvou vnučkou H. C.. Aj žalobkyňa 4/ mala s H. C. prirodzený blízky vzťah, ktorý sa vytvoril v detstve, keď chodievala na dlhotrvajúce návštevy k H. C. do H.. Tento vzťah pretrval i po presťahovaní starých rodičov do G.. Počas vysokoškolských štúdií žalobkyne 4/ trávievali s H. C. spolu každé piatkové popoludnie, prechádzali sa spolu. Absolvovali výlet v G. v roku 2004. Aj z uvedeného vyplýva, že citový vzťah medzi žalobkyňou 4/ a H. C. bol vzťahom so skutočnými citovými väzbami. Žalobkyňa 4/ síce nebola účastníkom predmetnej dopravnej nehody, avšak v daný deň išla jej rodina na krstiny jej syna, pravnuka H. C.. Namiesto radosti z rodinnej udalosti v kruhu blízkych sa žalobkyňa 4/ dozvedela o tragickej dopravnej nehode. Jedinečné obdobie v živote ženy (žalobkyňa 4/ bola čerstvou matkou, v čase nehody mal jej syn 2 mesiace) nenapraviteľne poznačila dopravná nehoda najbližšej rodiny a smrť H. C.. Podľa názoru súdu je preto aj v prípade žalobkyne 4/ daný dôvod na poskytnutie finančnej satisfakcie, keďže utrpela vážnu nemajetkovú ujmu, ktorú nemožno zvrátiť, ani nijako napraviť, ale je možné ju iba čiastočne zmierniť. Zásah do jej práva na súkromie však súd vzhľadom na to, že nebola účastníkom dopravnej nehody a v bezprostrednom kontakte so smrťou H. C., súd vyhodnotil ako nižšej intenzity, než ako tomu bolo u ostatných žalovaných, najmä potom vo vzťahu k žalobcovi 3/, ktorý bol rovnako ako žalobkyňa 4/ vnukom H. C.. Vzhľadom na všetko vyššie uvedené tunajší súd považoval za primeranú náhradu peňažnej ujmy v peniazoch vo výške 3 500,- EUR (z požadovanej peňažnej náhrady vo výške 30 000,- EUR), ktorú súd uložil žalovaným zaplatiť vo výroku VI. tohto rozsudku, s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného.

TROVY KONANIA A ZNALEČNÉ

64. O trovách súd rozhodol postupom podľa § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, v spojení s § 396 ods. 3 a § 453 ods. 3 CSP, a v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu vyjadreným v uznesením sp. zn. 21Co/68/2023 - 769, podľa ktorého ak niekoľko žalobcov uplatňuje v spore niekoľko samostatných nárokov, na účely rozhodnutia o náhrade trov konania sa každý z týchto nárokov považuje za samostatnú vec vo vzťahu ku každému žalobcovi, pričom aj mieru úspechu je potrebné posudzovať samostatne vo vzťahu ku každej z týchto vecí. V zmysle ustálenej súdnej praxe tunajší súd zohľadnil tiež to, že rozhodnutie o náhrade nemajetkovej ujmy v peniazoch je založené na voľnej úvahe súdu, a že v prípade nároku na sťaženie spoločenského uplatnenia sú potrebné odborné znalosti, ktorými strany nedisponovali, ale ktoré boli v konaní zabezpečené prostredníctvom znalcov. V týchto prípadoch nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku. Žalobca mal plný úspech čo do základu uplatneného nároku, pričom nárok na plnú náhradu trov konania sa priznáva iba z prisúdenej sumy, čo treba vyjadriť vo výroku rozsudku (por. rozsudok KS TT sp. zn. 10Co/191/2017).

65. Súd preto žalobcom priznal plnú náhradu trov konania o nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, vrátane trov odvolacieho a dovolacieho konania o týchto nárokoch, pričom základom pre výpočet trov konania o tomto nároku je suma 30 500,- EUR (súčet peňažných plnení z uvedeného titulu priznaných jednotlivým žalobcom), ako je uvedené vo výroku VIII. tohto rozsudku. Priznanie plnej náhrady bolo v tomto prípade odôvodnené aj tým, že žalovaní v konaní spochybňovali základ uplatneného nároku namietaním pasívnej legitimácie, ako aj nesplnením podmienok pre vznik tohto nároku. Spornou teda nebola iba samotná výška nároku. Zároveň súd nezaregistroval žiadne návrhy žalovaných, ktoré by smerovali k mimosúdnemu urovnaniu nárokov žalobcov, a to ani po oboznámení sa s právnym názorom odvolacieho súdu vyjadreného v právoplatnom zrušujúcom uznesení.

66. Z obdobných dôvodov súd rozhodol i o trovách konania o nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia žalobkyne 1/ a žalobcu 3/, vrátane trov odvolacieho a dovolacieho konania o tomto nároku. Pokiaľ ide o nárok žalobkyne 1/, v tejto časti žalobcovia zobrali žalobu v závere konania späť, a to na základe mimosúdnej dohody so žalovanými a plnením zo strany žalovanej 2/, k čomu došlo po vyhotovení znaleckého posudku súdom ustanoveným znalcom, teda z dôvodu, ktorý nemožno pričítať žalobkyni 1/. Žalobkyňu 1/ teda treba považovať za plne procesne úspešnú. Pokiaľ ide o žalobcu 3/, z dokazovania vyplynulo, že v pokračujúcom prvoinštančnom konaní už ďalší nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia žalobcovi 3/ priznať nemožno. Zároveň však treba zohľadniť to, že prvým rozsudkom tunajšieho súdu žalobcovi 3/ už bol priznaný nárok na náhradu za SSÚ vo výške 1 977,60 EUR s príslušným úrokom z omeškania, pričom vo zvyšku bol tento nárok zamietnutý na základe vykonaného znaleckého dokazovania. Aj žalobcu 3/ je preto potrebné považovať za plne procesne úspešného s ohľadom na úspech v základe nároku. Aj vo vzťahu k nároku na náhradu za SSÚ

teda súd priznal žalobkyni 1/ a žalobcovi 3/ plnú náhradu trov konania, s tým, že základom pre výpočet trov konania je výška nároku, v ktorej boli žalobcovia procesne úspešní, v tomto prípade v súhrnnej sume 8 405,60 EUR (1 977,60 EUR priznaných žalobcovi 3/ a 6 428,- EUR pre žalobkyňu 1/, kde žaloba bola vzatá späť z dôvodov, ktoré je potrebné pričítať žalovaným), ako je uvedené vo výroku IX. tohto rozsudku. Keďže súd z vyššie uvedených dôvodov priznal žalobcom plnú náhradu trov konania o nároku na náhradu za SSÚ, z rovnakých dôvodov súd zaviazal žalovaných aj na plnú náhradu znalečného, ako je uvedené vo výrokoch XI. a XII. tohto rozsudku.

67. Vo vzťahu k nároku na náhradu škody na veciach, ktorí si žalobcovia 1/ - 3/ uplatnili v súhrnnej výške 245,06 EUR, súd rozhodol tak, že žalovaným priznal voči žalobcom 1/ - 3/ plnú náhradu trov konania, vrátane trov odvolacieho konania o tomto nároku. V časti nároku na náhradu škody na veciach už bola žaloba právoplatne zamietnutá s poukazom na premlčanie tohto nároku. V tejto časti preto boli plne procesne úspešní žalovaní, a preto im patrí aj nárok na náhradu trov konania o tomto nároku v rozsahu 100 %, ktorý im súd priznal vo výroku X. tohto rozsudku.

68. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. Odvolanie možno podať na Okresný súd Dunajská Streda do 15 dní od doručenia tohto rozsudku
(§ 362 CSP). Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd, ak CSP neustanovuje inak (§ 367 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Intervenient môže odvolanie podať za podmienok uvedených
v § 360 CSP.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody podľa § 365 CSP) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len za podmienok uvedených v § 366 CSP. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Ak povinná strana dobrovoľne nesplní povinnosť uloženú vykonateľným rozsudkom, môže sa druhá strana domáhať jej splnenia v exekúcii.